

Lovforslag nr. L 193. Betænkning afgivet af boligudvalget den 26. april 1979

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af byggelev

(Energibesparelse ved drift og vedligeholdelse af varmeanlæg)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder haft samråd med boligministeren, der tillige skriftligt har besvaret spørgsmål fra udvalget.

Som bilag til betænkningen er optaget en af boligministeriet udarbejdet skitse til permanent ordning vedrørende kontrolmåling, justering og rensning af mindre oliefyrringsanlæg inkl. kedel (Bilag 1) samt de af udvalget stillede spørgsmål til boligministeren og dennes svar herpå (bilag 2).

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets, det konservative folkepartis, kristeligt folkepartis og Danmarks retsforbunds medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet finder det væsentligt at understrege, at partiet venstre gik meget stærkt imod lovforslagets tvangsmæssige indhold ved 1. behandlingen den 11. oktober 1977. Venstre var formentlig det parti, der i udvalget mest energisk (formentlig ud fra sit dengang liberale grundsyn) gik imod tvangsmetoderne. Venstre må således tilskrives en betydelig del af æren for, at forslaget dengang alene blev begrænset til kontrolmålinger.

Det er derfor af hensyn til ønsket om at skabe respekt for og tillid til de politiske partier uhyre beklageligt, at partiet venstre nu ved behandlingen af dette lovforslag indtager det fuldstændigt modsatte synspunkt. Det gør naturligvis venstre utroværdig i befolkningens øjne, men denne forøgede mistillid vil givetvis ikke blot med fuldstændig berettigelse ramme venstre, men vil beklageligvis

uundgåeligt også ramme folketinget som helhed.

I denne forbindelse er det af betydning at konstatere, at lovforslaget ikke er en del af den pris, venstre måtte betale for regerings-samarbejdet. Lovforslaget er tværtimod dikteret af en venstreminister: Handelsminister Arne Christiansen.

Det er også af betydning at konstatere, at lovforslaget er fremsat i direkte strid med de tilsagn, den daværende boligminister Ove Hove gav, nemlig at regeringen erklærede sig indforstået med at forsøge en ordning på frivillighedens grund, men forbeholdt sig at tage spørgsmålet om tvangsmæssig justering af varmeanlæggene op, såfremt de indhøstede erfaringer skulle tilsige det.

Herom sagde boligministeren den 22. marts 1979 om de indhøstede erfaringer: »at grundlaget er alt, alt for spinkelt til, at man på nuværende tidspunkt kan drage nogen slutninger.« Man kan så spørge, hvorledes de øvrige lande har tænkt sig at søge det internationale energiagenturs styrelsesråds beslutning den 2. marts 1979 om nedsættelse af olieefterspørgslen gennemført.

Det fremgår af ministerens svar på spørgsmål 1, at samtlige lande måske bortset fra Tyskland vil benytte sig af frivillighedens vej med opfordringer til borgerne om i videst muligt omfang at begrænse olieforbruget.

Det er venstre, Danmarks liberale parti, der vil gennemtvinge, at Danmark ene af samtlige lande inden for IEA skal benytte tvang, hvor de øvrige lande vil arbejde ud ad frivillighedens vej.

Mindretallet skal understrege, at mindretallet baserer sin stillingtagen til energipolitikken som til andre politiske problemer på